

Společenské a geopolitické prostředí očima rizikového managementu, a neb rizikový management v geopolitických souvislostech.

Ing. Jiří Študent, CEMC, student@cemc.cz

Souhrn

V tomto příspěvku se pokusím odhadnout stav a zejména budoucí vývoje evropské a naší společnosti. Prostřednictvím přístupů rizikového managementu naznačím příčinu a důsledky současného stavu.

Tvrdím, že jen prosperující společnost vytváří dostatečné zdroje pro své fungování a zajištění svého zdravého vývoje. S tím souvisí efektivita využívání vytvořených a kumulovaných zdrojů. Tuto efektivitu v EU mj. degraduje administrativní způsob řízení spojená s ideologií a politikou falešných hrozeb a cílů. Tímto způsobem se odvádí pozornost od podstatného, tj. od toho, co ve skutečnosti zajišťuje perspektivu společnosti. Sílu naší ekonomiky a efektivnost vládnutí také zásadně ovlivňují geopolitické otázky.

Jaký je současný stav naší a evropské společnosti?

Žijeme ve zvláštní době kdy, lež se vydává za pravdu a pravda za lež. Demokracie je založena na slibech s jepičí životností. Odpovědnost je nahrazena neodpovědností. Neodbornost je maskována ideologií. Prohlubují se administrativní omezení. Média už nejsou hlídači demokracie. Postrádají žurnalistickou objektivitu, uplatňují dvojí metr a zamlčují podstatné. K zamlžení problémů slouží dezinformace, cenzura, korektnost a politický nátlak vč. odstavování webů atd. Hospodářská kriminalita spojená s politiky zůstává nevyřešena. Názoroví odpůrci jsou dehonestováni. Pozornost je věnována okrajovým společenským „řádoby“ problémům (LGBTQ+, genderismu, inkluze atd.). Potřebné prostředky pro fungování společnosti unikají v podobě nezdaněných zisků. Stát se zadlužuje, oligarchové bohatnou. Jsme svědky aktivistického přístupu ústavního soudu na podporu současné vlády. Diplomacie se redukovala na podporu válečného úsilí na Ukrajině. Ta se stala naší „životní“ prioritou. Z pohledu ekonomického růstu se ČR stala periferií skomírajícího západu. Naše zahraniční politika se opět stala politikou podřízenosti. To vše, se děje v souladu s trendem neoliberální politiky praktikované v celé „zatím vyspělé“ Evropě. Takže nás může potěšit jen jediné, nejsme v tom sami.

EU vidí svou budoucnost ve federalizaci, v zbavení práva veta jednotlivých zemí při rozhodování v EP, na jednotné měně, jednotných daních, digitalizaci a byrokratických opatřeních směřujících k omezení našeho způsobu života v duchu zelené ideologie. Zahraniční politika EU, jednoho azimutu je silně závislá na politice USA. Údajně nacionalismus a populismus roste, 60 % obyvatel EU preferuje vlastní politiku před spoluprací v rámci unie. Důvěra v unijní instituce klesá. Progresivistické tendence v podobě liberální demokracie zjevně oslabují EU, ta už dnes výrazně zaostává za USA a Čínou, Indií a rychle jí dohání další státy. Evropa už není vrcholem ekonomického trojúhelníku EU – USA – Čína.

Toto jsou jen projevy, kde je ale jejich příčina, a hrozí rozpad EU a naší společnosti?

Rozpad společenských systémů v historii lidstva vždy začíná neschopností vládnout, tj. předvídat a zvládat rizika, společnost se tzv. nechá vláčet událostmi. Zpravidla se při takovém

vládnutí vyčerpá potenciál ekonomického růstu. V našem případě, jde např. o schopnost financovat celospolečenské potřeby, jako jsou důchody, zdravotnictví, školství, integrovaného záchranného systému, bezpečnosti financováním strategických investic atd. Indikátorem ekonomického úpadku je pokles životní úrovně střední třídy. Pokud tento pokles nastane, hrozí, že se rozpadne sociální soudržnost společnosti. Neefektivní vlády od svých problémů zpravidla odvádí pozornost definováním vnitřního, popř. vnějšího nepřítele. V ČR kdybychom neměli dezoláty, nebo Putina, KGB, tak bychom si je museli vymyslet. Úspěch v tzv. „demokratických“ volbách má být zajištěn prostřednictvím volební ekvilibristiky, posvěcené aktivistickým ústavním soudem, umožňuje spojování stran s nekonzistentním obsahem a také korespondenční volbu, které zpochybňují objektivitu výsledku voleb.

Proč toto vše zmiňují právě na konferenci k rizikovému managementu?

Objektivní popis stavu naší společnosti je základním východiskem pro hledání příčin a tudíž i způsobu nápravy. Jinak hrozí řetězení nepříznivých často na sobě nezávislých událostí, které nás ve svém výsledku budou oslabovat a také omezovat schopnost naší reakce. Rizikový management se dá uplatnit i na vrcholu celospolečenské pyramidy.

Takovým možným testem efektivnosti administrativy v našem případě může být např. rychlost odstraňování následků letošních povodní. Co se týče místní správy a regionů, vybudovaný systém IZS určitě zajistil potřebnou reakci na povodňovou situaci, ale co povodně také odhalily? Nepoučili jsme se, stát nerealizoval povodňová opatření navržená po předchozích povodních. Vláda nereaguje včas a dostatečně na finanční požadavky. Druhý příklad, před deseti lety se odehrál výbuch skladů vojenského materiálu ve Vrběticích, čím skončilo vyšetřování? Nikdo sice nebyl obviněn, kauza zůstala nedošetřena, ale přesto rozpoutala v naší společnosti rusofobii. To měl být ten pravý důvod výbuchu? Další příklad, před cca třemi lety se odehrál únik chemických látek do Bečvy. K odhalení viníka se nepodařilo zajistit přímé důkazy. Snad jsme se alespoň poučili a stát přijal, doufejme v efektivní legislativní opatření v oblasti rizikového managementu povodí.

Několik příkladů z prostředí EU, atentát na Nordstream 2. Ačkoliv šlo o pátevní síť levného plynu, nezbytné suroviny pro fungování evropské ekonomiky. Přesto jsme se nedočkali žádné adekvátní reakce ze strany evropských orgánů a státníků postižených zemí! Zatímco vyšetřování nepřineslo kýžené výsledky, zdražily se nám energetické vstupy s následkem navýšení inflace, která ničí konkurenceschopnost celého evropského průmyslu. Takže raději diverzifikujeme a chlubíme se drahou energií LNG pocházející opět z Ruska. Je ta to politika skutečně v zájmu EU? Energetickou bezpečnost EU ohrozilo samotné Německo odstavením jaderných elektráren pod vlivem zeleného progresivistického aktivismu. Další příklad, migrace je dlouho neřešený problém EU. Je to až tak velký problém, že ohrožuje vnitřní bezpečnost zemí s vysokou mírou koncentrace migrantů. V těchto zemích hrozí sociální a kulturní rozvrat. Přesto tyto státy jsou paralyzovány, nejsou schopny přijmout adekvátní opatření. Neredukují sociální vymoženosti nově příchozích, nezastavují skupiny, které migranty s vysokými zisky do země přiváží, nevracímigranty do původních zemí, a dokonce ani nejsou ochotny to veřejnosti přiznat! K čemu a komu slouží takováto aplikace lidských práv? Není toto projev probíhající cílené degradace evropského společenství? Hrozí, že díky Nordstreamu, německé jaderné politice a její sázka na OZE, značná část Evropy bude mít perspektivně velký nedostatek elektrické energie. Ohroženi jsou obyvatelé evropských měst v důsledku nezvládnuté migrace.

Abychom se dostali k podstatě problému, musíme se vrátit do minulosti. V roce 1990 se rozpadl Sovětský svaz, USA se označila za vítěze studené války. Pasovala se za garanta demokracie, kterou prosazovala bojem proti extremismu a bojem proti autoritářským režimům. Využívá k tomu prakticky bez omezení svou vojenskou sílu, sílu dolaru a metodu politického ovlivňování do vnitřních záležitostí prostřednictvím neziskových organizací, různých institutů atd. Zvolila vojenskou strategii zaměřenou na vysilování svých konkurentů - Ruska. Sama ale podrážděně reaguje na domnělé či skutečné zasahování ostatních zemí do svých vnitřních záležitostí. Od druhé světové války uplatňuje zákon FARA, tj. sleduje zahraniční příjmy dobrovolnických organizací. Dnes je zřejmé, že tento škodlivý unipolární svět v čele s USA končí a nastává éra bipolárního možná i multipolárního geopolitického uspořádání. Vůdčí úlohu převezme více ekonomicky a vojensky rozvinutých zemí. Zdá se, že do budoucího uspořádání světa se už nehodí silná Evropa, ta už dnes díky svému byrokratickému řízení, nastavování priorit od stolu a bojem proti klimatu zaostává. K rozkladu EU přispívá progresivismus v podobě liberální demokracie, zelené ideologie, emigrační politiky, sociálního inženýrství, korporátnímu dotačnímu socialismu ve skutečnosti dusí ekonomiku, svobodu, tvořivost a inovativnost. Pokud chceme odhalit, jaký je cíl, kdo za tím stojí, museli bychom se snížit ke spekulacím o vlivu nadnárodního kapitálu, vlivu finanční, průmyslové a farmaceutické lobby. Podezření padá také na giganty IT sektoru. Je to snaha vybudovat nový společenský řád? Podklady a přímé důkazy nám tajné služby nikdy neposkytnou. Dá se říci, že demokracie se nenápadně přeměnila ve vládu oligarchů, kteří tahají za nitky.

Rozuzlení

Zdá se, že válka na Ukrajině bude impulzem k přehodnocení Jaltské dohody o uspořádání Evropy po 2. světové válce. Vždy tomu tak v historii po válečných dobrodružstvích v Evropě bylo. Zřejmě vše skončí novým rozdělením karet, změnou hranic a to nejen Ukrajiny, ale i dalších přilehlých zemí. Je dost možné, že přitom dojde i k zániku EU. Náklady na obnovu Ukrajiny nebude hradit USA, ale právě EU. EU původně vznikla, aby se evropský kontinent vyhnul válkám, přesto se vlastní vinou, a nepromyšlenou zahraniční politikou dostala mezi mlýnské kameny geopolitických gigantů. EU totiž zapomněla, že i Rusko je součástí evropského kontinentu. Po skončení této válečné epizody, o všem budou rozhodnou supervelmoci USA, Rusko a Čína a ne Evropská unie. Té bude trvat mnoho let, než se vzpamatuje z nezbytných sanačních nákladů.

Řetězec jakoby náhodných událostí, není až tak náhodný, má svou logiku, je jen třeba se oprostít od ideologického nánosu!